

ചൈത്രപ്രഭാവം

152

M4
ULL
3A
ECL152

ഉള്ളൂർ.

ചൈത്രപ്രഭാതം

ജയ ജയ മഹാത്മാവേ ! വഞ്ചിഭൂമിമഹാവാവേ !
ജയ ജയ ബാലരാമമഹാരാജാവേ !
ജയ ജയ ദീനജനഭാഗധേയവിധാതാവേ !
ജയ ജയ ഹിന്ദുമതസമുദ്ധാതാവേ !
എത്ര ധർമ്മപ്രചക്താക്കളെത്ര ജഗൽഗുരുഭൂത-
രെത്ര മഹോദാരന്മാരാം രാജാക്കന്മാരും,
വീരമാതാഖന്നപേരിൽ വിശ്വമെങ്ങും വിളികൊള്ളും
ഭാരതാംബരൻ വയറിൽപ്പുണ്ടുദിച്ചില !
അവിടത്തെദൂരദൃഷ്ടിയവിടത്തെബുദ്ധതയെ,-
യവിടത്തെക്കാലദേശസൂക്ഷ്മാവബോധം,
അവിടത്തെകൃത്യനിഷ്ഠയവിടത്തെ മതഗ്രന്ഥം,-
യവിടത്തെ മാതൃഭൂമിസപതാസകന്തി,
അവിടത്തെ മനുഷ്യമനസ്സും—അജനാനീച്ചിവയെല്ലാം-
മവക്കാക്കുമരുളിയില്ലമുക്തഹസ്തൻ.
ക്ഷിപ്രമവരാഹനാലുമല്ലയെങ്കിൽ ഭൂമിന്റെനടി-
സ്സൽപ്രവൃത്തി പണ്ടുപണ്ടു ചെയ്തിരുന്നേണ്ടേ. (16)

ചൈത്രപ്രഭാവം

II

ഭാരതത്തിൽപ്പുണ്ടിന്നു പാവനരാമുഷിനുമ്പോൾ,
ഭൂരിദയാമൃതരസപൂരിതസ്വപാതൽ,
പരബ്രഹ്മസാക്ഷാൽക്കാരപരിഹൃതദണ്ഡഭാവർ,
പരമിതനിവഹണപരായണന്മാർ,
സ്വപരാചരങ്ങളിൽത്തങ്ങളേയും നിരന്തരം
സ്വപരാചരങ്ങളെത്തങ്ങളിലും നാം
ഒന്നുപോലെ കാണണമെന്നോത്തരപ്പിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ച്
ഹിന്ദുമതം, സനാതനം, വിശ്വമോഹനം:—
പരമതിൻ സ്വാംശ്ശിണസുഷമമാം തന്മയിൽപ്പു-
ണ്ടൊരു ചെറുപാണ്ടിൻപൊട്ടു തൊട്ടു ദുഷ്കാലം.
ആയതിൻ പേരയിത്തം പോലാമയമതതിമാത്രം
കായമെങ്ങും പടന്നേറി കാലക്രമത്തിൽ.
ഹന്ത ! തെറ്റിലുരിച്ചുപോയ് കീർത്തിയെന്നു വളരെ നൂ-
ളന്ധരാം നാമതിഹേയമാമഹാരോഗം.
അകിഞ്ചനരായി നമ്മളടിമകളായി കഷ്ടം
മഹർഷി ശാമന്തപ്രാപ്തപിതൃകളായി!
അറിയുന്നില്ലെന്നിട്ടും ഞാൻ, മന്ത്രദേശക്കാക്കശേഷം
മയിത്തക്കാരായാൽപ്പോലുമതിൻ ചൈത്രപ്രഭാവം

പതിതർ നാമവിലഭം ഭ്രാന്താക്കളേ ! ഭാരതീയർ:—
 പതിതരുമുണ്ടോ വേദേ നമുക്കിടയിൽ? (36)

III

വമ്പെഴുമീ രക്ഷസ്സിന്നു വളരെ വീടുണ്ടെന്നാലു—
 മമ്പലമാണന്തിമമാമാശ്രയസ്ഥാനം.
 ഹന്ത ! നമ്മൾ കരേപ്പേരെ നമ്മളിൽ നിന്നടിച്ചോടി—
 ചുന്തകൻതൻ മട്ടവരോടാവതും കാട്ടി—
 ഉടുക്കുവാൻ തുണിയില്ല; കിടക്കുവാൻ കടിയില്ല;
 കടിക്കുവാനൊരുതുള്ളിക്കഞ്ഞിനീരില്ല;
 ഹരിയെന്നു വാതുറന്നു പറയുവാനറിവില്ല;
 കരയുവാൻപോലും കായുവിവരമില്ല;—
 വെറുമിരുക്കാലിമാട്ടിൻ നിലയിലിമ്മട്ടിലൊരു
 വരവരച്ചപ്പുറത്തു ചെറുത്തുതള്ളി,
 മരുവുന്നു; മറുപേക്കു മധുരമായിരിപ്പോരി
 നരലോകമവക്കയ്യോ! ലുപ്ത'ലോ' വണ്ണം.
 ദൈവമെന്നും ഭക്തിയെന്നും ക്ഷേത്രമെന്നും പൂജയെന്നും—
 മേവമുള്ള വാക്കുകൾതന്നെയും ഗ്രഹിപ്പാൻ
 അവരല്ലീ നമ്മളെക്കാളധികാരിഭാവമാണോ—
 രഗഭത്തിനാവശ്യക്കാരാതൂർല്ലീ?

ഭൈരവപ്രഭാവം

ആരിരുനക്ഷത്രീടനും ഭേദപതാകതനത്തിങ്കൽ പരമൻ
 ലീലനനല്ലാഡ്യമാനിയജ്ഞാവിഷ്ണുൻ. പരമൻ തിരു
 പാരിടങ്ങുര പതിനാലും കാത്തിടുന്ന പരൻ പുമാൻ,
 പാമരക്കും പണ്ഡിതക്കും പ്രാർത്ഥിതദായി,
 സത്യശിവശാന്തമുത്തി, സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപൻ,
 നിത്യശുദ്ധൻ, നിത്യബുദ്ധൻ, നിത്യവിമകതൻ,
 പൂജകൾക്കും പൂഴിക്കൾക്കും പല്ലികൾക്കും പൂഴികൾക്കും
 സേപ്തപോലെ കടികൊടുവാറുണ്ടവകാശം,
 മാനുഷക്കു മാത്രമതിൽ — മാനുഷൻതൻ സോദരക്കു —
 നൃണക്രൂടാ പിതാവിനെ കൈകൂപ്പിപ്പോവാൻ;
 അയിത്തമായ് ഭേദനല്ലോ, ഉഖിലവും കട്ടിപ്പോരായ്;
 ഭയദമാം ഭൂകമ്പമായ്; പ്രളയവുമായ്.
 അക്ഷണവല്ലോ മൗനം! നിന്റെ പൊട്ടമുഴിയികൊണ്ടീ-
 യുലകെക്കും നിറഞ്ഞുളോരുടയോനെ നീ!
 നിൻകിടാക്കൾ സമീപിച്ചാൽ നീയകലാൻ മുതിന്നിടാ
 മകമവരേറിയാൽ നിൻ മുണ്ടുഴക്കാകാം,
 അവക്കു നീ പിതാവായതരോപകമായിത്തോന്നാം;
 ഭവനേശൻ തപസ്സുദശനല്ല ചങ്ങാതി!
 അവനവൻ തമമണ്ഡിൻ സകല്പത്തിൽക്കെറിഞ്ഞാക്കും
 മവനിയിൽ ദൈവമില്ലെന്നറിയാണേ നീ.

അമ്പലത്തിൽ ചട്ടക്കടവരനീയാർത്താർ ചോർച്ച മയം
 ക്കുംബരവും ശരീരവും മലിനം ചേർച്ചയും !
 ആരു ചെല്ല വിഴിയതു ? അമ്മയെ പൂർവ്വം നോക്കി
 ആര, തിന്ന നികത്തേണ്ടോർ ? നമ്മൾ താൻ—ഒ.മ്മൾ.
 എളിയൊരു കന്നിപ്പുണ്യം ചുറ്റിൽ വീഴ്ത്തിത്തന്നെ മണിത്
 ചുളിതെറിച്ചതായ് ജ്യേഷ്ഠൻ പഴിചൊല്ലുന്നു ;
 പുറംപൊളിച്ചിറുവീഴും നിന്നും തന്റെ ചൂർലിമ്മേൽ
 പുറത്തായ് കണ്ടെ പിന്നെക്കലികൊള്ളുന്നു ;
 തച്ചുകൊന്നു ശവത്തിന്റെ ചീഞ്ഞ നാററു സഫിക്കാൻ
 ലജ്ജവിട്ടു കരംകൊണ്ടു മൂക്കുപൊതുറുന്നു !
 മതമെന്നല്ലിതിന്നു പേർ ; മതത്തിന്റെ മറയ്ക്കുളളിൽ
 മരം നിന്നു കാട്ടിത്തൂട്ടു മനുഷ്യശ്രോണം. (84).

17

തന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞൊട്ടെ വല്ലമട്ടുമെന്നു ചൊല്ലി
 സ്വന്തനിലയറപ്പിക്കും സ്മരണാലികൾ ;
 പഴമയെപ്പേടിച്ചുനടക്കണം കാട്ടിടുന്ന നേർ
 വഴിയിൽക്കാൽ കുത്തിടാത്ത പശുമാതിരികൾ ;
 ചെഴിച്ചിൽ വിമാനത്തിൻ പാച്ചിലെന്നു നിനയ്ക്കുന്നു
 നിശ്ചലതപ്രണയികൾ നിത്യസുഷുപ്തർ ;

ചൈത്രപ്രഭാവം

പത്തുനാലായിരം വർഷം മുമ്പിരുന്ന മനുഷ്യക്കുടുംബം
 ബുദ്ധിയുള്ളവനായും തദ്ദേശഭക്തർ;
 അതിനാലും താനീലക്ഷ്യമനുവാപ്യമല്ലെന്നാലെ-
 ന്നപരാധകവകാട്ടമശുദ്ധചിത്തർ;
 പൂർവ്വജനകർമ്മഫലം ഭൂജിപ്പിച്ചിടാഞ്ഞാലുണ്ടാം
 ദൈവകോപമെന്നുതെയ്യും ദൈവജ്ഞമന്യർ;
 ഉത്തരകൃഷ്ണതീർച്ചയാക്കാനുള്ള കായ്മൊരുവന്റെ
 ഭാരമല്ലെന്നൊതുങ്ങീടും പ്രപഞ്ചസപാതം;
 അപ്തനിലുമമ്മയിലും തന്നിലെഴുമവരായം
 വെച്ചുകെട്ടാനൊരുക്കുന്ന വിശ്വചഞ്ചകർ;—
 പാരമേശ്വരം പലപല വേഷമാനും നടക്കുന്നു
 ഭാരതോർവീസമൽഗതിപ്രതിരോധികൾ.
 ഒന്നിന്നൊന്നു നിവിൻയന്നാത്തയിത്തപ്പിശാചതാ !
 അന്നിടുന്നു തന്മധ്യത്തിൽ നിർഭയമായി—
 ഘോരീ ഘോരീയെന്നാലറി മറ്റൊരു കലിത്തുള്ളി
 ഖായിൽനിന്നു തീവമിച്ചു വല്ലാത്ത ഭ്രമം.
 ഭഗവതി ഭാരതാംബുപതറി വീഴുന്നു പാവം
 ശകലവും ശാന്തിക്കൊരു വഴി കാണാതെ.
 വലകണ്ണമിടകണ്ണം മാറിമാറിത്തുറക്കുന്നു
 വളരുന്നൊളായിയെഴുതി പകലും രാവു.

ചൈത്രപ്രഭാതം

“സൂര്യനായിക്കയത്താലും ചന്ദ്രനായിച്ചിരിച്ചാലും
കാൽമില്ല; സവർണ്ണക്കുരണ്ടും സമാനം
ഭവിപ്പിക്കാമെന്നുവെച്ചാൽത്തീക്കണ്ണില്ല; മനസ്സില്ല;
സഹിക്കാം ഞാനീയനീതി ചിലനാൾകൂടി.”
എന്നു നിനച്ചുകുടിത്തൻ മെത്തയിന്മേൽക്കിടക്കയാ-
ണെന്നു മറിയത്തമട്ടിൽ ശ്രീപത്മനാഭൻ. (116)

V

ആന്ധ്രമത്ര കാൺകമൂലം ശ്രീവിവേകാനന്ദൻ മന്നം
ഭ്രാന്തശാലയെന്ന് ചൊന്ന കേരളനാട്ടിൽ—
തൊട്ടുകൂടാ—തീണ്ടികൂടാ—കണ്ടുകൂടാ—തുടക്കിയ
ചട്ടമിന്നും നിലനില്ക്കും ശപാപടിക്കാട്ടിൽ—
ഘോരനാമിദ്രാചാരതാരകനെക്കൊന്നൊട്ടക്ക-
നേറെനാളായ് വിബുധന്മാർ ചെയ്തു തപസ്സാൽ
ശ്രീപാപ്തീദേവിയുടെ തിരുവുദരത്തിലൊരു
ശോഭനനാം കുമാരൻ പോന്നവതരിച്ചു.
സ്തന്ത്രപാനദശയിലും ധർമ്മവീരനനുപേന്ദു-
വന്യഭൂമകുറുവാന്തെത്തുകൃശാലി
കോലകത്തൊഴ്സാനമൊന്നുമല്ല കേട്ടതവിടുന്നു,
മാലിയലുമധഃസ്ഥർതൻ തപ്തനിശ്വാസം;

കൈമാത്രപ്രഭാവം

കോമളമഴം പൂശിയൊന്നുമില്ല കണ്ടെത്തിട്ടുണ്ട്, ജാമഗ്നധരണിതൻ സമ്പ്രദായം.

അരുളീടുമനുസരിച്ചുവെന്ന് കണ്ടെത്തിത്തു-

തിരുമേനി: “ഇതെന്തൊരു നീതികേടാ?

അതെന്തെങ്കിലും കീഴ്ത്തിത്തന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മറ്-

പ്രതിപദം കണ്ടെത്തിത്തന്നവയുമായി

കവിളൊട്ടി, മിഴികഴി,ത്തുടൽമെലി,ഞ്ഞെല്ലെടുത്തോ-

രിവരേവർ നമ്മെക്കണ്ടാലോടിയൊളിപ്പോർ?

ഇവരോടൊന്നിത്തന്നാതിത്തന്നതിൽപ്പെട്ടമാറ്റം

നിവരമെന്തിക്കണക്കിലൊഴിഞ്ഞുമാറാൻ?

ഇവരോടൊന്നിത്തന്നാതിത്തന്നതിൽപ്പെട്ടമാറ്റം

യിവരെയും സൃഷ്ടിച്ചൊരുതീശപരങ്ങളേ?

പാമ്പിനേയും കറുപ്പിൽവെച്ചു കൈതൊഴുന്ന് കേരളീയൻ;

പാമ്പിനെക്കൊല്ലുന്നതിനോ പാവമെന്തെന്ന്?

മറുപടിയതിന്നോതും മനസ്സിലി മഹാരാണി:

“പരമാത്മം, നമുക്കിവർ ഭാതാക്കൾതന്നെ.

ഹിന്ദുധർമ്മം ചരിക്കുമ്പോൾ; കിന്ദുനാമം ധരിക്കുമ്പോൾ;

എന്തുചെയ്യാ,മനസ്സാശ്വമന്യവിൽപാസം!

പിറവിയിൽത്തന്നെയിവർ പതിതർപോൽ; ഇതെന്തെ

ലൊരുനാളു മില്ലിവക്കൊന്നു മനസ്സോൽ! [തീ-

எனது குடும்பமே

എതു വിദ്യാർത്ഥിയിൽനിന്നു മുമ്പാകെ ഉണ്ടായിരുന്ന
ജാതിപരതയെക്കുറിച്ചും സമൂഹത്തിൽനിന്നും
എന്നതരം കൈമാറ്റം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുണ്ടെന്നു
നിന്നുപോയി നിർദ്ദേശം ചെയ്താൽ അതിനെ
ഇപ്പോഴുള്ളതോടുകൂടി ചിലപ്പോൾ വേർതിരിച്ചു
നോക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ അതിനെക്കുറിച്ച്
നോക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. അതിൽ
കാലിയൻതൻ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ചിലപ്പോൾ
അതുകണ്ടു? കൂട്ടനായകന്മാർക്കിടയിൽനിന്നും
ബോധത്തെ യഥാർത്ഥമായി നോക്കിപ്പോൾ;
മാതൃഭൂമിൻ ചുറ്റുമുള്ള മൗനജനം ചെയ്തതെല്ലാം
മാദവനായകന്റെ മാതൃഭൂമി നോക്കിപ്പോൾ;
നമ്മുടെ വെളിച്ചം കേവലമായി ശിശുക്കൾ
പൊന്നുകൾ പണിതൊന്നു ചെയ്തതായ് ഉണ്ടാകാം;
ഭാഗ്യവശം ഭവിപ്പതു ഭവിയിരിക്കൽ; അതെല്ലാം
ലോകനാഥൻ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (164)

... ..

VI. CONCLUSION

ചില സംഭവങ്ങൾ മേലുദ്ദിഷ്ടയന്ത്രിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫലവത്തായ് ജനങ്ങളെ തൻ പ്രാർത്ഥനയാക്കി;

ചൈത്രയുദ്ധം

കാലമനുക്രമമായി; വഞ്ചിഭൂവിൻ നാഥനായി ഉൾക്കൊണ്ടു
 ബാലരാമവർമ്മയുപവീശുഷഭാനം. നാഗാർക്കഭട്ടാര്യൻ
 ഉല്പതിഷ്ണവാമവിട്ടുനാത്തമം മുഹൂർത്തത്തിൽ പരമനാഭനരുളി
 പരമനാഭനരുളി പള്ളിവാൾ വാങ്ങി. ചൈത്രയുദ്ധം
 പരമാൻപൊൻമുടി മുടിഞ്ഞിരുവിതാംകൂറു കാക്കപ്പുഴ
 നാരംഭിച്ചു—മുത്തിമത്താം യുദ്ധചൈതന്യം. ചൈത്രയുദ്ധം
 പയ്യന്നൂർകൊണ്ടും ഗുഹാപാരായണംകൊണ്ടും ലോകം
 ചതുരുടെ പരമാർത്ഥം തന്മൂലം കണ്ടു. ചൈത്രയുദ്ധം
 എവിടെയുമുദാത്തമാമേകയോഗക്ഷേമചിന്ത; ചൈത്രയുദ്ധം
 എവിടെയുമുജ്ജ്വലമാം ശോഭിമാനം; ചൈത്രയുദ്ധം
 എവിടെയുമുദമംമഹികകൈക്കൊണ്ടുനൃതിക്കാ- ചൈത്രയുദ്ധം
 യവിരതം ധീരൻ ചെയ്യമകണ്ഠയനം. ചൈത്രയുദ്ധം
 ഒരുതെല്ലമതു കാണാൻ മിഴിയെന്തേ കിടപ്പതു ചൈത്രയുദ്ധം
 ഭരതഭുവണ്ഡം മാത്രം പ്രക്ഷിപ്തപുണ്യം. ചൈത്രയുദ്ധം
 എവിടെയുമുയർച്ചയുക്തസ്ഥമില്ലെന്തൊരാൾക്കു- ചൈത്രയുദ്ധം
 മെവിടെയും സ്പഷ്ടമണിയും മനുഷ്യജനം; ചൈത്രയുദ്ധം
 ശോഭനമാം ഭാവിയുടെ നിമിതിക്കുണ്ടാക്കും പോരും
 സാദിദാഷം, സാസമത്വം, സാവ്യവസായം.
 നികൃഷ്ടമല്ലാക്കും ജനം; നിഷിദ്ധമല്ലേതും കമ്മം;
 സുവിജ്ഞാനാർക്കുണ്ടു തുല്യാവകാശം.

ചൈത്രപ്രഭാതം

ഭഗവതി ! ഭാരതോർവി ! ഭവതിയിൽ മാത്രമെന്തിനോട്
 വികൃതമാം വിധിവാദ്യം, വിഷാദസമാനം? നോക്കിപ്പോ
 അയിത്തമാണവിടുത്തേയഴുകുകക്കാദിമുഖ്യം, പക്ഷേ
 മയൽവക്കക്കാക്കശേഷമവരൊസാർക്കും. ഇപ്പഴക്കെവിടെമെയെത്രകാലം ചുമക്കേണ്ട
 മിപ്പെരിയ ശാപത്തിന്നുമില്ലയോ മോക്ഷം? ശ്രുതികളും സ്ഥിതികളും ചികഞ്ഞു നോക്കുകിൽ കാണാം
 മതിലെല്ലാമനുസൃതമായൊരുതത്വം. കരിയെല്ലാമനുസൃതമായൊരുതത്വം
 കരിക്കലമനുസൃതപൂർവ്വരിജനാവർണ്യന്നു. പരിഷ്കരിച്ചിടാതെ തന്മതാചാരങ്ങളും
 അല്ലയെങ്കിൽ പഴയോരീ ഹർമ്മ്യമെണ്ണ കാലത്തിന്റെ
 മല്ലതട്ടിൽ മണ്മറഞ്ഞുപോയിരുന്നേന്നോ. നിയതം നാം നീള മേലും നിവസിക്കേണ്ടോരില്ലെത്രയും
 മയിത്തപ്പാഴ് ചിതൽപ്പറായ്ക്കിടന്നുകൂടാ. വളരെന്നാളായിപ്പോയി വലയടിക്കാതെ; വെള്ളം
 തളിച്ചൊന്നു തറപോലും മെഴുകിടാതെ; ഇളകിപ്പോയ് ചുവരിലെയിങ്ങികൾ; വിടവുക-
 ഉളകളായ് പോയ്, യഹികൾക്കകത്തു റ്റുഴാൻ. പരന്നുപോയ് പണ്ടു മേഞ്ഞ പഴയോല; നമുക്കെതി-
 ഞ്ഞൊട്ടു തകരാറായ്, തരിപ്പണമായ്.

ഉടനിതിൽ കേട്ടുപട്ടിയിരിപ്പു കിന്റത്തൊൽ മരി-
ഞ്ഞിടിഞ്ഞിതു വന്നുവീഴും തലയിൽത്തന്നെ
സവർണർക്കു ചുറ്റുമല്ല സമുദാനം ജനകനും
മവർണ്ണവൈഭവശാമിതന്നുഭോജനമേ.
എൻ പ്രജകൾക്കെന്നപോലെ യെനി കുമ്പിളിലാഷ്ട-
മവലങ്ങൾ ഹരിജനപ്രായുഷിളാക്കാൻ.
എന്തു കൗതുകീയഗതികൾ കൈതൊഴുതുവാൻ വൃന്തേയോര-
ബന്ധനം ചെയ്തിരിക്കണം ക്ഷേത്രകവാടം? [നാൾ
ആയവർത്തൻ ഹൃദയത്തിൽ വാണിരളും ഹരിയെ-
ശീയകനും ചെറുക്കാമോ? ഹരി രണ്ടുണ്ടോ? ചിത്രശാലി-
സ്സേഹബിളിപ്പോടുകൂടിയാശ്ചരികൾ സമജ്ജിൽ
പ്രോഹവൃത്തി തുടങ്ങുമ്പോൾ ഭജനീൻ ഭജൻ-
ഹരിജനശ്രവണം താൻ ഹരിയുടെ ശബ്ദനമെ-
ന്നറിയുന്നു ചേക്കാശ്ചര്യം ധർമ്മവിജ്ഞൻ.
കായനാശമനുഷ്ടം ക്ഷമയില്ല; കായമെന്ന്
പോയാൽ പോകും; വരും വീണ്ടും മറെറൊരു കായം;
അഭിമാനമൊന്നി വന്നുചിത്തമുദമാമാവുണ്-
മപവർഗാവരണിൽക്കുമത്തമഗത്തിൽ.
മനുഷ്യാഭിജ്ഞമോത്തു മഹനീയൻ മഹിനാഥ-
നനന്തരകരണീയനിലന്നുപുത്രൻ

സചിവോത്തമൻ സർ സി. പി. രാമസ്വാമിയയ്യരോട്
രചിക്കുവാനരുൾ ചെയ്തു രാജശാസനം. (228)

VII

ഒരു മഹാശ്വർഗ്ഗമെന്തല്ലിതിൽപ്പരം? വഞ്ചിനാട്ടി-
ലൊരു നരവരൻ നവയൗവനാത്രവൻ—
ഒരു വെള്ളക്കടലാസ് തിരുമവിൽ—അതിനുള്ളി-
ലൊരു ചെറുവിളംബരമോങ്കാരപ്രായം—
ഒരു പേന മേശമേൽനിന്നെടുക്കൽ—അ വിളംബര-
മൊരു കുറി വഴിപോലെ വായിച്ചുനോക്കൽ—
ഒരു സന്തോഷാശ്രുധാര തിരുമിഴിവിട്ടൊഴുകൽ—
ഒരു സവാങ്ഗീണമാകും കോരമയിൻകൊള്ളൽ—
ഒരു തുക്കൈവിളയാട്ടം—; ലഭിക്കുകയായ് ജഗതി-
ക്കൊരു കൃത്യഗത്തിന്റെ ശുഭാവതാരം!
തിരുവിതാംകൂറിലേതു രാജകീയക്ഷേത്രത്തിലു-
മൊരു ഹിന്ദുവിനു കേറിത്തൊഴുവാൻ മേലിൽ
ഒരു തടസ്സവുമില്ല ജാതികൊണ്ടെന്നത്പോഷിക്കു-
മൊരു ദിവ്യനിദേശമാണു വിളംബരം;
ഒരു വിശിഷ്ടോപനിഷത്തീശാവാസ്വപ്രതീകാരം-
മൊരു ധർമ്മദിഗ്വിജയദന്ദിധാനം.

ചൈത്രപ്രഭാതം

ഒരു പൂർവ്വദർശനപരമ്പരയെ പംസമന്ത്രം
മൊരു നവ്യസപ്തതന്ത്രസാമഗ്രാനം.
സ്തംഭമതു കൃഷ്ണവർണം തനുരൂപമനല്ലാതം,
വടപത്രശായിയായ ഹരികണക്കൈ.
ഒരുതെല്ലം പതറിയില്ലവിടഞ്ഞക്കരൾത്തട-
മൊരുശങ്കാഭാലയിലുമുയലാടീല ;
ഒരുലേശം വിറച്ചീല വലന്തുക്കെയിലെപ്പേന-
യൊരുവേർപ്പുതുളി മെളിലങ്കരിച്ചീല.
വരയ്ക്കുകയത്രേചെയ്തു തുലികൊണ്ടവിടുന്നു
ഭരതഭൂമിയുടെ യഥാർത്ഥചിത്രം ;
കുറിക്കുകയത്രേ ചെയ്തു ഗുണനിധി ഭാഗധേയ-
ഗരിഷ്ഠമാം കേരളത്തിൻ കീർത്തിജാതകം ;
തിരുത്തുകയത്രേചെയ്തു ഹരിജനനിടിലത്തിൽ-
പ്പരമേഷി വിന്യസിച്ച ഭരകുലരജരം.
ഒരുതുളിമഷി ഹിന്ദുമതഭഗവതിയുടെ
തിരുനെറ്റിയിൽക്കുസ്മൃതരീതിലകുമായി ;
തിരുമിഴിക്കഴുകെഴുമഞ്ജനമായ് ; തുക്കഴുത്തി-
ന്നരിയോരു നീലരത്നപ്പതക്കുമായി.
അയിത്തമാം വിന്യസിക്കുന്നതൻ പദപ്രഹാരത്താൽ
യയനമീനരവരനഗസ്തുകുലൻ ; [ത്താഴ്ത്തി

പൈതൃകപ്രദാനം

അയിത്തമം ബലിക്കേടി, യഹിദോകവാസം ഹരി-
 ഫയസഹോദരനാമീ വാമനോപമൻ.
 അതുവരെയും സ്വരായശ്രദ്ധയെവിടെയോ-
 ഗതികെട്ടു കിടന്നോരു ഹരിജനങ്ങൾ
 സവർണ്ണതൻ ക്ഷേത്രംകണ്ടാൽ ശത്രുക്കളെപ്പോലെ കഷ്ടി-
 ചുവശരായരണ്ടോടുമശരണമാർ,
 കളിപ്പോലേക്കറിയിട്ടു വെള്ളത്തമുണ്ടുതത്താ-
 വിളംബാവിമാനത്തിൽക്കയറി നീളേ-
 തൊഴുകെകപ്പുമാട്ടുജന്തി മിഴിയിണയികൽനിന്നു
 വഴിയുന്ന വിൻപുഴയിൽ ചീനും മുഴുക്കി
 അണിനിരന്നശിശുവയകുന്നകരളിൻ തെളി-
 ണ്തെന്നയന്നു ദേവസേവയ്ക്കുന്നതുതന്ത്രം.
 'വരുവിനീങ്ങോട്ടു; വേഗം വരുവിൻ ; നീക്കമെങ്കാത്തു-
 മരുവുന്നു ഞങ്ങളെന്നു സവർണമുഖൻ
 പറയുന്നു; നയിക്കുന്നു ഭഗവാന്റെ തിരുമുമ്പിൽ;
 പരിചയിപ്പിച്ചിടുന്നു പരിസരങ്ങൾ.
 മുന്തിയേതെന്നറിവെന്നു കീർത്തനത്താൽ സ്തുതിക്കാനും
 ക്ഷേത്രമുദാദകൾ പേർത്തും ശ്രവിക്കുവാനും
 അവർ പഠിച്ചുവരല്ലെന്നിരിക്കിലെന്നൊരുമാറി
 യവയൊന്നുമല്ലയല്ലോ യഥാർത്ഥഭക്തി.

ചൈത്രപ്രഭാവം

അവർക്കില്ല കാണിക്കയ്ക്ക പണമെങ്കിൽ വേണ്ട; ദേവനവർ കാഴ്ചവെക്കുതന്നെക്കരണമെന്നും.

അന്തരമനുജനമൊന്നുചേർന്നു കൈകൾകോർത്തു
ബന്ധുതപുണ്ടവലത്തിനകത്തു കേറി

താൻ ജഗദീശ്വരനെക്കൈതൊഴുതു പോരും കാഴ്ച
കാണമെന്റെ കണ്ണേ! നിനക്കെന്തു മേൽക്കാവൂ?

ഇതുതാനോ നാമിന്നോളമിരുന്നതാം ലോകം? മാറ-
മിതിന്നൊരുനിമിഷംകൊണ്ടിത്ര വരാമോ?

ഗാന്ധിജിക്കുപോലുമൊരു മോഹനമാം ദിവ്യാസ്വപ്നം;
ഭ്രാന്തരാകും കവികൾക്കു ഭാവനാവിതം;

വിപ്ലവത്തിൻ വിഭ്രാമം വിഹായസമണ്ഡലത്തി-
ന്നപ്പുറത്തുള്ളൊരു ശോഭ, മസ്തകമുദ്രം:—

അതിനെയിങ്ങൊക്കിപ്പിച്ചു ഹസ്തഗതമാക്കിയല്ലോ
വിധിവത്താ, യൊരുസൂക്ഷ്മമോതിരിപ്പേവൻ.

തന്നടയ തൂലികയാം യോഗഭണ്ഡം നിലത്തുനി-
ത്തന്നവല്ലോ നാകമൊന്നീ നവഗ്രാധേയൻ.

വളരെവെള്ളയായിപ്പൊങ്ങുശാഖകൾ വാച്ചു
വളന്നീടുമയിത്തമാം വിഷവൃക്ഷത്തെ

ഒരുവെട്ടാഞ്ഞൊങ്ങിവെട്ടി മുറിച്ചിട്ടുവല്ലോ താഴെ-
പ്പുറത്തുരാമോവിയിലിപ്പുറത്തുരാമൻ.

ചെമ്പ്രമുഖം

വിരൽചൂണ്ടിക്കാട്ടി ലോകം ചിരിക്കും കല്ലായിത്തീർന്നു
ഭരതക്ഷാഭീയയാകുമെല്ലാപ്രയാളെ
ശ്രീലമാം തൻ പുരാതനരൂപമേകിക്കാത്തുവല്ലോ
ബാലരാമചന്ദ്രനാമിബ്ബാഹുജന്മേഷ്വരൻ.
ലോകഗുരു ശങ്കരന്റെ ജന്മദാത്രി പഞ്ചിഭൂമി
കാകവന്ധ്യയല്ലെന്നിന്നു കാണിച്ചു കാലം.
തെക്കറ്റത്താണിരിപ്പതിദ്ദേവതയെന്നാലു, മില്ല
തക്ക, മിന്നു സർവ്വോത്തരമായി തൽസ്ഥാനം.
ഈ മലയചായുവിന്റെ വെണിക്കൊട്ടിത്തുറ പാദം
സോമചൂഡശാപശൂരൻതൻ ശിരസ്സിൽപ്പോലും.
മറയുമിച്ചന്ദനത്തിൻ പരിമളത്തിങ്കൽ മേലി-
ലരയിലെദൂരാപാരപുതിഗന്ധങ്ങൾ.
മഞ്ജുളാംഗി ! ഭരതോർവി ! ഭവതിയിന്നർഹയായി
മഞ്ഞുമലവൈരമുടി മെരുവിയിൽമൂടും;
വിൺപുഴയാം മുത്തുമാല മാറിടത്തിലണിയുവാ,-
നമ്പർപോലുമുഷിമാതാവെന്നു പുകഴ്ത്താൻ.
ചിലരുണ്ടാമങ്ങമിങ്ങമിതിലരോചകികളാ,-
യുലകമാം വെണ്മതിക്കെന്നില്ലിക്കളങ്കം ?
സാധ്യമല്ല കല്പകാലസാഗരത്തിൻ തിരകൾക്കു-
മാർദ്ദമാക്കാനവർ പേരുമശ്മദൃഢം.

ചൈത്രപ്രഭാതം

വരം തരാൻ ഹരിവന്നാൽ നിറകണ്ടു വിരണ്ടേക്കാടി-
 യൊരുജലാശയത്തിൽപോയ് മുഴുകിനിൽപോൻ;
 പരബ്രഹ്മത്തോടുചേർന്നു ലയിച്ചിടുമ്പൊഴുമതി-
 ന്നൊരുശുദ്ധികർമ്മം ചെയ്യാനുച്ചിരിപ്പോൻ;—
 ഇരുന്നുകൊള്ളട്ടെ നമുക്കുവർകൂടിസ്സമീപത്തിൽ—
 പരിഷ്കാരചിത്രങ്ങൾതൻ പശ്ചാത്തലങ്ങൾ.
 ഹരിജനപരമ്പരയവീരതം സന്ദർശിക്കും
 തിരുപ്പതിയിനിത്തിരുവനന്തപുരം;
 ചിദംബരം തിരുവയ്ക്കൂർ, മധുര കുമരീക്ഷേത്രം;
 ശ്രുതിസുഖദമാം ശബ്ദം ദൃഷ്ടക്കുറി വഞ്ചി.
 ജയ ജയ ചിത്രോദയ ! വഞ്ചിഭൂമികമിതാവേ !
 ജയ ജയ സാധുജനശർമ്മഭാതാവേ !
 ജയ ജയ ഭരാചാരധ്വാനബാലസവിതാവേ !
 ജയ ജയ ഹിന്ദുധർമ്മമർവേത്താവേ !
 അവിടത്തേ ഹൃദയത്തിൻ വിരിവിന്നു മുറപ്പിനു-
 മവികലം ധന്യവാദമരുളുമാരും;
 അവിടത്തേ മഹത്താമീയപദാനം ഭക്തിപൂർവ്വ-
 മെവിടെയും വാഴ്ത്തും ലോകമേതുകാലത്തും;
 അവിടത്തേത്തിരുനമവനിയിലായുഗാന്ത-
 മെവിടെയും പ്രകാശിക്കുമേകാന്തശോഭം.

ചൈത്രപ്രഭാവം

അവിടത്തേക്കവധിവിട്ടരുളുവാൻ കനിയട്ടെ
 ഭവിക്കുരു പരാർദ്ധ്യക്കുരു പാഥോജനാഭൻ.
 അവിടേയ്ക്കീയനിതരസുലഭമോം തുണഗണ-
 മെവിടെനിന്നുളവായെന്നേവർ കാണീല !
 അവിടത്തെപ്രിയമാതാ, വനശ്ചരയശസപിനി,
 വിവിധസൽകലാവലീവിലാസഹർമ്മ്യം;
 സരസപതീഭേവിയുടെ സമഗ്രമാമവതാരം,
 മരിവയർകലം ചാത്തുമനർഘരത്നം;
 പാരിടത്തിൻ പ്രതിനവഭാഗ്യതാര, മവിടുന്നി-
 ള്ലാരിജാതലതയിലെ പ്രഹംല്ലപുഷ്പം.
 അവിടത്തേ മന്ത്രിവർണ്ണനവദ്യവിദ്യാരാശി,
 ദിവിഷഭാചാതുക്ലുപ്തൻ, ഭീനഭയാലു,
 അഭിനവരാജ്യതന്ത്രജ്ഞാഗ്രയായി, ഭാരതത്തി-
 നഭിമാനധ്വജസ്തംഭം, മതൂതചതുൻ,
 രാജാരാമമോഹനാദികർമ്മശൂരസമശീഷൻ,
 രാജമാനയശസ്തോമൻ, രാമസപാമ്രായുൻ.
 മഹതിയാമവിടത്തേജനനിക്കും സഹജയ്ക്കും
 സഹജനും സചിവനും ബന്ധവന്മാർക്കും
 അരുളട്ടെ പകലിരവനഗ്രഹമതിമാരും
 നിരൂപമകൃപാസിന്ധു നീരജനേത്രൻ

(364)